

ges vægt på, at råstofforsyningen af landets egne kan opretholdes.

Der er allerede efter den gældende lov sket en regulering af de miljømæssigt set mest sårbare indvindingsområder. Ral- og sandsugerbranchen er herved blevet afskåret for fortsat indvinding i vigtige råstofområder. Der er således i 1995 gennemført en regulering/afvikling af ral- og sandsugningen i EF-fuglebeskyttelses- og Ramsarområderne samt gennemført et forbud mod indvinding af sand, grus og ral i de biologisk mest værdifulde indvindingsområder.

Udlægningen og den geografiske afgrænsning af overgangsområderne, som vil blive udlagt i de eksisterende indvindingsområder, vil ske på baggrund af en foreløbig miljømæssig vurdering foretaget af Skov- og Naturstyrelsen. Vurderingen vil bl.a. omfatte en samling af eksisterende viden om hvert område, såsom viden om fugle- og fiskeriinteresserne samt om fortidsminder og historiske vrage.

Ral- og sandsugerbranchen skal således ikke ved udlægningen af overgangsområderne bekoste miljøundersøgelser m.v. Overgangsordningen giver dermed branchen mulighed for at omstille sig til det nye tilladelsessystem, herunder at opspare midler, bl.a. i det af Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere stiftede efterbehandlingselskab, til gennemførelsen af miljøundersøgelser m.v. i forbindelse med udlægning af nye indvindingsområder.

Et forslag til bekendtgørelse om overgangsområderne påregnes udarbejdet i samarbejde med Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere i første halvdel af 1996. Forslaget vil herefter blive forhandlet med sagens øvrige parter, herunder ministerier, statslige institutioner, amtsråd, de grønne organisationer og repræsentanter for fiskeriinteresserne. Forhandlingerne om udlægningen af overgangsområderne forventes at føre til, at indvinding i hovedparten af områderne kan fortsætte på de i bekendtgørelsen fastsatte vilkår i op til 10 år. Vurderingen af områderne kan dog i visse situationer føre til, at et område helt lukkes, eller at indvinding kun tillades for en kortere årrække end 10 år. Overgangs bekendtgørelsen vil få gyldighed til 1. januar 2007.

Når overgangsperioden er udløbet, påhviler det indvinderne at fremlægge dokumentation i form af undersøgelsesresultater for, at fortsat indvinding er miljømæssigt forsvarlig og ansøge om tilladelse til fortsat indvinding efter det nye system, jf. lovforslagets § 20.

Sideløbende med indvindingen i overgangsområderne er det af afgørende betydning for den fortsatte ral- og sandsugning, at ral- og sandsugerbranchen hurtigt efter lovens ikrafttræden iværksætter et efterforskningsarbejde, der har til formål at sikre, at der

kan udlægges nye indvindingsområder til supplerende af overgangsområderne.

For *stenfiskeriet* vil der ligeledes i en bekendtgørelse blive udlagt hidtil anvendte stenfiskeriområder. På linie med ral- og sandsugererhvervet får stenfiskerne ret til automatisk – og uden indhentning af særlig tilladelse – at fortsætte indvindingen i disse udlagte områder, jf. ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 6.

Da stenfiskernes § 19-tilladelser blev opsagt pr. 1. juli 1989 med det lovpligtige 10 års varsel, og således udløber den 1. juli 1999, vil den automatiske ret til at indvinde i de udlagte områder dog udløbe denne dato.

Stenfiskerierhvervets muligheder for frit at indvinde råstoffer på det danske havområde er, som ral- og sandsugererhvervets muligheder, blevet indskrænket i de senere år. Pr. 1. august 1990 blev det forbudt at opfiske sten i EF-fuglebeskyttelses- og Ramsarområderne. Der er endvidere pr. 1. november 1995 gennemført et forbud mod stenfiskeri i havområder med vanddybder på mindre end 6 meter samt i en række biologisk særligt værdifulde områder.

Miljø- og Energiministeriet har siden stenfiskernes § 19-tilladelser blev opsagt i 1989 – via undersøgelser på stenrevne – arbejdet for at tilvejebringe det faglige grundlag for en endelig stillingtagen til stenfiskeriets fremtid.

På baggrund af resultaterne af de hidtil gennemførte undersøgelser vurderes det, at et vist stenfiskeri på nogle af de hidtil benyttede stenfiskeriområder vil være miljømæssigt forsvarligt. Det er disse områder, som pr. 1. januar 1997 forudsættes udlagt til det fortsatte stenfiskeri. Mens de områder, der udlægges til den fortsatte indvinding af sand, grus og ral, udlægges på baggrund af en foreløbig miljøvurdering, vil stenfiskeriområderne være udlagt på baggrund af gennemførte miljøundersøgelser på hvert stenrev.

Det foreslås, at stenfiskeriet ikke generelt skal ophøre ved opsigelsesfristens udløb i 1999, men afvikles over en ikke nærmere tidsfastsat årrække i særligt afgrænsede afviklingsområder. Med et begrænset stenfiskeri bevares muligheden for at bruge søsten ved reparation og småudvidelser af eksisterende mindre havne og moler anlagt med søsten. Dette er ønskeligt – både af æstetiske/bevaringsmæssige og økonomiske hensyn.

Der vil for afviklingsområderne bl.a. blive fastsat bestemmelser om, hvor store mængder sten, der må opfiskes, og hvad stenene må bruges til. Stenfiskeriet skal således først ophøre, når den tilladte stenmængde i hvert enkelt område er opfisket.

Såfremt den tilladte mængde sten ikke er opfisket i de udlagte områder, når stenfiskernes § 19-tilladel-